

Kewwade laul.

Jubba wäljal pude oksais,
Maddalas ja laante metsais
Tuhhandette liinno healed,
Kiitwad lojat nende keled,
Sest et sui on jälle tulnud,
Kuida se jo mullo olnud.
Omma lodud käske täitwad,
Ennast truißt pari heitwad,
Ja kui armsad emmad, isad,
Röömsal mehel tewad pessad.
Oksa peäl nad löwad mängi,
Ehhitawad lašte sängi,
Sest et ilmad kallid, sojad,
Hauduwad ja söötwad poiad;
Randwad toito ommas noffas,
laggedal ja metsa tuffas.

Oh! ka neil on omma hädda:
Kotkad, kullid tewad södda,
Löstwad ommas ihhus wißha,
Söwad ilmasüta lihha;
Tapwad peäle nori linda

Ilma, et nad makswad hinda.
Innimenne teeb ka nenda,
Risub, tappab omma wenda:
Inglismees ja Prantsus kurri,
Sedda teab jo Some merri, —
Meie rahwas, kes seäl käisid,
Ruffid, odrad, nissud wisid
Krootsi liinna ülle merre:
Baenlane ehk temma perre,
Assus kohhe nende wasto
Panni kotti, toppis tasko,
Mis seäl temma näppo juhtus,
Wahhest ka weel laewa löhfus.

Adama lapsed! waatke sedda
Mailma omma illoga!
Ja selle waewa, selle hädda,
Mis monni tunneb walloga.
Mis pat, kül sedda teame heast,
Ei kau ta süiski meie seast.

Kül eksitusjed iggal aial
On rahwa ello kurwastand,